

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ
คนงานเหมืองหินและโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใน
ระยะเวลาด้านๆ แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional Design) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์อย่างมีระบบ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 พรรณนาข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของคนงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน
ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ตอนที่ 2 พรรณนาข้อมูลของตัวแปรที่ทำการศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ
และปัจจัยเสริม

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคนงานเหมืองหิน
และโรงโม่หิน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 ผลการแสดงความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของคนงานเหมืองหินและโรงโม่หิน ในเขต จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

จากการศึกษาข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่ม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส
ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน การฝึกอบรมของคนงาน
การเคยประสบอุบัติเหตุ และการสนับสนุน/บริการของสถานประกอบการในการตรวจสอบสุขภาพ
ประจำปี มีผลการศึกษา ดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 166 คน คิดเป็นร้อยละ 87.8
เพศหญิง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 35.4 ปี กลุ่มอายุคนงานที่มีมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7

สถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานส่วนใหญ่มีสถานภาพการสมรส เป็นคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาได้แก่ สถานภาพสมรส เป็นโสด สถานภาพสมรสเป็นหม้าย และสถานภาพหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 28.0 1.6 และ 1.6 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาได้แก่ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า และระดับอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 15.9 ,14.3 และ 10.6 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 6,001 – 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมาได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 9,001 – 12,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 12,001 – 15,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,000 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.9 , 12.2 และ 9.5 ตามลำดับ

ประสบการณ์ทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 1 – 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 4 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.9 ประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 7 -9 ปี และประสบการณ์ทำงานอยู่ระหว่าง 10 – 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.6 และ 6.9 ตามลำดับ

ตำแหน่งงานรับผิดชอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานรับผิดชอบเป็นพนักงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาได้แก่ คนขับรถบรรทุก ช่างซ่อมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 17.5 ,15.9 ตามลำดับ คนงานโรงโม่หิน คนงานหน้าเหมือง ช่างเจาะหิน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ,11.1 และ 5.8 ตามลำดับ

จำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยต่อวัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานมีจำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยต่อวัน 8.5 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวัน น้อยกว่า 8 – 8 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันระหว่าง 9 - 12 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 13.8 และจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวัน มากกว่า 12 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 5.3

การได้รับการฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 67.2 และไม่เคยได้รับการฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 32.8

การประสบอุบัติเหตุหรือได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนงานเคยประสบอุบัติเหตุหรือได้รับบาดเจ็บ คิดเป็นร้อยละ 12.7 และไม่เคยประสบอุบัติเหตุหรือได้รับบาดเจ็บ คิดเป็นร้อยละ 87.3

การสนับสนุน/บริการในการตรวจสุขภาพประจำปี พบว่า การตรวจสมรรถภาพการทำงานของปอด มีกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดบริการ และสนับสนุนจากสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 51.3 ,27.5 ตามลำดับ และสถานประกอบการไม่มีการสนับสนุน/บริการ คิดเป็นร้อยละ 21.2 ในส่วนการตรวจสมรรถภาพการได้ยินของหู พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดบริการและสนับสนุนจากสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 45.0 , 23.8 ตามลำดับ และสถานประกอบการไม่มีการสนับสนุน/บริการ คิดเป็นร้อยละ 31.2

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของคนงาน
เหมืองหิน และ โรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(N=189)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	166	87.8
หญิง	23	12.2
อายุ		
น้อยกว่า20 ปี	4	2.1
21 – 30 ปี	60	31.8
31 – 40 ปี	71	37.6
41 – 50 ปี	41	21.7
มากกว่า 50 ปี	13	6.9
Min=17 Max=62	Mean=35.4	S.D.=9.29
สถานภาพสมรส		
โสด	53	28.0
สมรส	130	68.8
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	3	1.6
หม้าย	3	1.6

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(N=189)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	1	0.5
ประถมศึกษา	93	49.2
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	27	14.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	30	15.9
อนุปริญญา/ปวส.	20	10.6
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	18	9.5
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
3,000 – 6,000 บาท	18	9.5
6,001 – 9,000 บาท	82	43.4
9,001 – 12,000 บาท	47	24.9
12,001 – 15,000 บาท	23	12.2
มากกว่า 15,000 บาท	19	10.1
ประสบการณ์ทำงาน		
1 – 3 ปี	77	40.7
4 – 6 ปี	64	33.9
7 – 9 ปี	22	11.6
10 - 12 ปี	13	6.9
13 – 15 ปี	8	4.2
มากกว่า 15 ปี	5	2.6
Min=1 Max=20	Mean=5.2 S.D.=3.9	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (N=189)	ร้อยละ
ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ		
คนงานทั่วไป	50	26.5
คนงานหน้าเหมือง	21	11.1
คนงานโรงโม่หิน	21	11.1
ช่างเทคนิค	5	2.6
คนขับรถบรรทุก	33	17.5
ช่างเจาะหิน	11	5.8
ช่างซ่อมเครื่องจักร	30	15.9
อื่นๆ (หัวหน้าควบคุม, วิศวกร, ช่างเชื่อมโลหะ, คนขับรถแม็คโคร)	18	9.5
จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวัน		
ต่ำกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน	153	81.0
9-12 ชั่วโมงต่อวัน	26	13.8
มากกว่า 12 ชั่วโมงต่อวัน	10	5.3
Min=8 Max=14.0	Mean=8.56	S.D.=1.45
การได้รับการฝึกอบรม		
เคย	127	67.2
ไม่เคย	62	32.8
การประสบอุบัติเหตุ		
เคย	24	12.7
ไม่เคย	165	87.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(N=189)	ร้อยละ
การสนับสนุน/จัดบริการใน		
การตรวจสอบสุขภาพประจำปี การ		
ตรวจสอบสมรรถภาพการทำงาน		
ของปอด		
มี โดยโรงงานจัดบริการ	97	51.3
มี โดยโรงงานสนับสนุน	52	27.5
ไม่มี	40	21.2
การตรวจสอบสมรรถภาพการได้ยิน		
ของหู		
มี โดยโรงงานจัดบริการ	85	45.0
มี โดยโรงงานสนับสนุน	45	23.8
ไม่มี	59	31.2

ตอนที่ 2 ข้อมูลของตัวแปรที่ทำการศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม

2.1 ปัจจัยนำ

2.1.1 ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในการทำงานและโรคจากการทำงาน
จากการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในการทำงานและโรค
จากการทำงานของกลุ่มตัวอย่างคนงานเหมืองหิน โรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน
พบว่าจากคะแนนความรู้ของแบบทดสอบจำนวน 10 ข้อ มีคะแนนที่เป็นไปได้ 0- 10 คะแนน กลุ่ม
ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา มีความรู้ในระดับดีมาก คิดเป็น
ร้อยละ 19.6 และมีความรู้ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 6.9 ดังแสดงตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในการทำงานและโรคจากการทำงาน ของคนงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ระดับความรู้	จำนวน(N=189)	ร้อยละ
ไม่ดี (คะแนน 0 – 2)	1	0.5
ปานกลาง (คะแนน 3 – 5)	13	6.9
ดี (คะแนน 6 – 8)	138	73.0
ดีมาก (คะแนน 9 – 10)	37	19.6

2.1.2 การรับรู้ด้านสุขภาพ

จากการศึกษา การรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และโรคจากการทำงาน ของคนงานเหมืองหิน โรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน พบว่า คนงานส่วนใหญ่มีการรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 70.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.1 การรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการทำงาน ส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 47.6 และอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 1.1 การรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับประโยชน์หรืออุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 47.1 ดังแสดงตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยนำ: การรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการทำงาน และการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์หรืออุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ระดับการรับรู้ด้านสุขภาพรวม	จำนวน(N=189)	ร้อยละ
การรับรู้ด้านสุขภาพรวม		
ปานกลาง	72	38.1
สูง	117	61.9
โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน		
ปานกลาง	55	29.1
สูง	134	70.9
ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการทำงาน		
ต่ำ	2	1.1
ปานกลาง	97	51.3
สูง	90	47.6
ประโยชน์หรืออุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล		
ปานกลาง	100	52.9
สูง	89	47.1

2.2 ปัจจัยอื่น

จากการศึกษาปัจจัยอื่นเกี่ยวกับการมี การเข้าถึงและการยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ของพนักงานเหมืองหินและโรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 95.8 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 3.2 และ 1.1 ตามลำดับ ดังแสดงตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยเอื้อ: การมี การเข้าถึงและ การยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ของคนงานเหมืองหินและ โรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ระดับปัจจัยเอื้อ	จำนวน(N=189)	ร้อยละ
ต่ำ	2	1.0
ปานกลาง	6	3.0
สูง	181	96.0

2.3 ปัจจัยเสริม

2.3.1 การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน

จากการศึกษาปัจจัยเสริม เกี่ยวกับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน ของคนงานเหมืองหินและโรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 13.8 ดังแสดงตารางที่ 4.5

2.3.2 การสนับสนุนจากหัวหน้างาน

จากการศึกษาปัจจัยเสริม เกี่ยวกับการสนับสนุนจากหัวหน้างาน ของคนงานเหมืองหินและโรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 94.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 5.8 ดังแสดงตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยเสริม :การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน ของคนงานเหมืองหินและ โรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ระดับปัจจัยเสริม	จำนวน(N=189)	ร้อยละ
การสนับสนุนรวม		
ปานกลาง	20	10.6
สูง	169	89.4
การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน		
ปานกลาง	26	13.8
สูง	163	86.2
การสนับสนุนจากหัวหน้างาน		
ปานกลาง	11	5.8
สูง	178	94.2

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคนงานเหมืองหินและโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

จากการศึกษาระดับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของคนงานเหมืองหินและโรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 6.0 ดังแสดงตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย ของคนงานเหมืองหินและ โรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ระดับพฤติกรรมการทำงาน	จำนวน(N=189)	ร้อยละ
ต่ำ	12	6.0
ปานกลาง	53	28.0
สูง	124	66.0

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-square Test) สำหรับตัวแปรเชิงกลุ่ม ได้แก่ ระดับการศึกษา และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product Moment correlation coefficient) สำหรับตัวแปรเชิงปริมาณ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ทำงาน

เนื่องจากระดับพฤติกรรมการทำงานระดับต่ำมีจำนวนน้อยซึ่งจะส่งผลต่อการทดสอบค่า χ^2 test ที่มีจำนวนใน cell ต่ำกว่า 5 ไม่เป็นไปตามข้อตกลงการทดสอบ ดังนั้นจึงต้องรวมระดับพฤติกรรมการทำงานระดับต่ำกับปานกลางเข้าด้วยกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยที่เมื่อพิจารณาสัดส่วนของระดับพฤติกรรมการทำงานระดับสูงพบว่า ระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มีระดับพฤติกรรมการทำงานระดับสูงไม่แตกต่างกับระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส.หรือสูงกว่า ซึ่งแสดงว่ามีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษากับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ตัวแปรเชิงกลุ่ม	ระดับพฤติกรรมการทำงาน ระดับต่ำ-ปานกลาง ระดับสูง		รวม	p-value
ระดับการศึกษา				0.001
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	23(24.5)	71(75.5)	94(100.0)	
มัธยมศึกษาตอนต้น-ตอน	31(54.4)	26(45.6)	57(100.0)	
ปลายหรือเทียบเท่า				
อนุปริญญา/ปวส.หรือสูงกว่า	11(28.9)	27(71.1)	38(100.0)	
รวม	65(34.4)	124(65.6)	189(100.0)	
$\chi^2=14.701$,df=2				

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ทำงานที่มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำและทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหินและโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.001 ตามลำดับ ดังตารางแสดงที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ประสบการณ์ทำงาน กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value	ระดับ ความสัมพันธ์
อายุ	0.204	.005	ต่ำ
ประสบการณ์ทำงาน	0.274	<0.001	ต่ำ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหินและโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value=0.010) ดังแสดงตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ตัวแปรเชิงกลุ่ม	ระดับพฤติกรรมการทำงาน		รวม	p-value
	ระดับต่ำ-ปานกลาง	ระดับสูง		
ตำแหน่งหน้าที่				0.010
-คนงานหน้าเหมือง, คนงานโรงโม่หิน,ช่าง เจาะหิน	11(18.6)	48(81.4)	59(31.2)	
-คนงานทั่วไป	18(36.0)	32(64.0)	50(26.4)	
-คนขับรถบรรทุก, คนขับรถแม็คโคร	13(39.4)	20(60.6)	33(17.4)	
-ช่างซ่อมเครื่องจักร, ช่างเทคนิค,ช่างเชื่อม โลหะ,วิศวกร	23(48.9)	24(51.1)	47(25)	
รวม	65(34)	124(66)	189(100)	
$\chi^2=11.314, df=3$				

4.2 สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุความปลอดภัยในการทำงานและโรคจากการทำงาน และการรับรู้ด้านสุขภาพ (การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน การรับรู้ความรุนแรงของโรคจากการทำงาน และการรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์หรืออุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานนี้ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product Moment Correlation Coefficient)

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุความปลอดภัยในการทำงาน และโรคจากการทำงาน และการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของคนงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่ง

ทะเลอันดามัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่พบว่า การรับรู้ด้านสุขภาพรวม การรับรู้โอกาสเสี่ยงและการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงานมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ดังแสดงตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ตัวแปรปัจจัยนำเข้า	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
1. ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุความปลอดภัยในการทำงานและโรคจากการทำงาน	0.222	0.002
2. การรับรู้ด้านสุขภาพรวม	-0.022	0.760
2.1 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน	-0.056	0.445
2.2 การรับรู้ความรุนแรงของโรคจากการทำงาน	-0.011	0.885
2.3 การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	0.030	0.679

4.3 สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยเอื้อ การมี การเข้าถึงและการยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ได้แก่ หมวกนิรภัย หน้ากากกรองฝุ่น รองเท้าหุ้มเหล็ก และถุงมือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานนี้ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product Moment Correlation Coefficient)

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยเอื้อ การมี การเข้าถึงและการยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ได้แก่ หมวกนิรภัย หน้ากากกรองฝุ่น รองเท้าหุ้มเหล็ก และถุงมือ มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำและทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังแสดงตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อ กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และ โรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value	ระดับ ความสัมพันธ์
ปัจจัยเอื้อ การมี การเข้าถึง และ การยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครอง ความปลอดภัยส่วนบุคคล	0.265	0.001	ต่ำ

4.4 สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยเสริม ได้แก่ การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน และการสนับสนุนจากหัวหน้างาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และ โรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานนี้ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน(Pearson's product Moment Correlation Coefficient)

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลางและทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และ โรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานและการสนับสนุนจากหัวหน้างาน มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำถึงปานกลางและทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และ โรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01 ดังแสดงตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และ โรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value	ระดับ ความสัมพันธ์
ปัจจัยเสริมรวม	0.358	<0.001	ปานกลาง
การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน	0.279	<0.001	ต่ำ
การสนับสนุนจากหัวหน้างาน	0.369	<0.001	ปานกลาง

ตอนที่ 5 ผลการแสดงความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างคนงาน (N=189) พบว่ามีผู้ที่เขียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในตอนที่ 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 98 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 ผู้ที่ไม่เขียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 มีรายละเอียดตามตารางแสดงที่ 4.13

จากการเขียนแสดงความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างคนงาน มีดังนี้

ประเด็นด้านกฎระเบียบของโรงงานในการป้องกันอุบัติเหตุและความปลอดภัยในการทำงานพบว่า คนงานส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าสถานประกอบการเหมืองหิน และโรงโม่หินมีกฎระเบียบในการป้องกันอุบัติเหตุและความปลอดภัยในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 40.8 แต่ยังมีสถานประกอบการที่ไม่เข้มงวดในกฎระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 14.2 ทั้งนี้มีคนงานที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.2 และมีข้อเสนอแนะให้ควรมีกฎระเบียบให้คนงานแต่งกายให้เรียบร้อยและสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ครบ คิดเป็นร้อยละ 8.1

ประเด็นด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมให้ความรู้และการตรวจสุขภาพประจำปีพบว่า คนงานส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าได้มีการตรวจสุขภาพประจำปี คิดเป็นร้อยละ 21.4 ได้รับการถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และรู้สึกพอใจในการสนับสนุนการตรวจสุขภาพประจำปี คิดเป็นร้อยละ 11.2 แต่ยังพบว่ามีคนงานไม่ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี คิดเป็นร้อยละ 4.0 และมีข้อเสนอแนะ ให้สถานประกอบการสนับสนุนการตรวจสุขภาพประจำปี คิดเป็นร้อยละ 30.6 และอยากให้มีการฝึกอบรมคนงานเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 10.2

ประเด็นด้านการสนับสนุนการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล พบว่าคนงานส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็น ว่าสถานประกอบการจัดเตรียมอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้คนงานใช้ คิดเป็นร้อยละ 37.8 คนงานมีความรู้สึกพอใจ ร้อยละ 11.2 และคนงานรู้สึกถึงความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ร้อยละ 3.06 แต่ยังพบว่าสถานประกอบการยังมีการจัดเตรียมอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 9.2 และคนงานมีความรู้สึกรำคาญไม่อยากจะสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ร้อยละ 2.04 ซึ่งมีข้อเสนอแนะให้สถานประกอบการจัดเตรียมอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ครบและเพียงพอสำหรับคนงานได้เลือกใช้ คิดเป็นร้อยละ 21.4 และคนงานต้องการคำแนะนำการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอย่างถูกวิธี ร้อยละ 1.02

ประเด็นด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน พบว่า คนงานส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นรู้สึกพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 29.6 รู้สึกเคยชินกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ร้อยละ 6.1 และมีการสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลในสภาพแวดล้อมการทำงาน ร้อยละ 4.08 แต่คนงานได้แสดงความคิดเห็นให้สถานประกอบการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน อาทิ เสียงดัง ,ฝุ่นละออง,ความร้อน ร้อยละ 15.3 ควรมีมาตรการป้องกันและลดฝุ่นละออง อาทิ การสเปรย์น้ำ ปลุกต้นไม้ ร้อยละ 13.2 โดยมีข้อเสนอแนะให้สถานประกอบการควรปลุกต้นไม้ทดแทนและปรับปรุงพื้นผิวถนนให้ดีและพรมน้ำป้องกันฝุ่นเป็นประจำ ร้อยละ 7.1 และสถานประกอบการควรมีมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียง ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เป็นประจำทุกๆ 3 เดือน ร้อยละ 2.04

ตารางที่ 4.13 แสดงสรุปข้อคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของพนักงานเหมืองหิน และ
โรงโม่หินในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน (กลุ่มตัวอย่างคนงานทั้งสิ้น (N) = 189
คน)

ข้อคิดเห็น / ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.ด้านกฎระเบียบของโรงงานใน					
การป้องกันอุบัติเหตุและความ					
ปลอดภัยในการทำงาน					
<u>ข้อคิดเห็นในเชิงบวก</u>					
1.1 โรงงานมีกฎระเบียบฯ	40	21.0	สวมใส่อุปกรณ์ คุ้มครองความ ปลอดภัยส่วนบุคคล ทุกครั้งก่อนทำงาน และปฏิบัติตาม กฎระเบียบ	3	1.6
1.2 คนงานปฏิบัติตามกฎระเบียบฯ	12	6.3			
<u>ปัญหาและอุปสรรค</u>					
1.3 โรงงานไม่เข้มงวดใน กฎระเบียบ	14	7.4	ควรมีกฎระเบียบให้ คนงานแต่งกายให้ เรียบร้อยและ	8	4.2
1.4 โรงงานไม่มีกฎระเบียบฯ	2	1.0	สวมใส่อุปกรณ์ คุ้มครองความ ปลอดภัยส่วนบุคคล ให้ครบ		
2. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรม					
ให้ความรู้ และการตรวจสุขภาพ					
ประจำปี					
<u>ข้อคิดเห็นเชิงบวก</u>					
2.1 มีการตรวจสุขภาพประจำปี	21	11.1			
2.2 มีการให้ความรู้แก่คนงาน	14	7.4			
2.3 รู้สึกพอใจในการสนับสนุน การตรวจสุขภาพประจำปี	11	5.8			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อคิดเห็น / ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
2. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรม					
ให้ความรู้ และการตรวจสอบภาพ					
ประจำปี					
ปัญหาและอุปสรรค					
2.4 ไม่ได้รับการตรวจสอบภาพประจำปี	4	2.1	ควรสนับสนุนการตรวจสอบภาพประจำปี	30	16.0
2.5 ไม่ได้รับการฝึกอบรมประจำปี	3	1.6	ให้มีการฝึกอบรมประจำปี	10	5.3
2.6 ต้องการตรวจสอบภาพด้านสายตาและหู	1	0.5			
3. ด้านการสนับสนุนการใช้อุปกรณ์					
คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล					
ข้อคิดเห็นเชิงบวก					
3.1 โรงงานจัดเตรียมอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้คนงานใช้	37	20.0			
3.2 รู้สึกพอใจในการสนับสนุนของโรงงาน	11	5.8			
3.3 คนงานรู้สึกถึงความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	3	1.6			
ปัญหาและอุปสรรค					
3.4 โรงงานจัดเตรียมอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลไม่เพียงพอ	9	4.8	คนงานต้องการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ครบและเพียงพอ	21	11.1
3.5 โรงงานไม่ได้เข้มงวด	3	1.6			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อคิดเห็น / ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
3. ด้านการสนับสนุนการใช้อุปกรณ์					
คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล					
3.6 คนงานรู้สึกรำคาญไม่อยากจะสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	2	1.0	คนงานต้องการคำแนะนำการใช้งานอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอย่างถูกวิธี	1	0.5
4. ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน					
<u>ข้อคิดเห็นเชิงบวก</u>					
4.1 พอใจต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน	29	15.3			
4.2 พอใจต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน	13	1.9	โรงงานควรมีมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียง ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง ทุกๆ 3 เดือน	2	1.0
4.3 รู้สึกเคยชินกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน	6	3.2			
4 มีการสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลในสภาพแวดล้อมการทำงาน	4	2.1			
<u>ปัญหาและอุปสรรค</u>					
4.5 โรงงานควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน(เสียงดัง, ฝุ่น, ความร้อน)	15	7.9	โรงงานควรปลูกต้นไม้ทดแทนและปรับปรุงพื้นที่บริเวณให้ดีขึ้นและพรมน้ำป้องกันฝุ่นประจำ	7	3.8